

Københavns og Vartov Valgmenigheder

December 2021 Nr. 4

Dommen i virkeligheden

Sidste søndag i kirkeåret: Matth 25,31-46

Den sidste søndag i kirkeåret handler om den yderste dag. I en grandios vision fortæller Jesus om sin egen genkomst i herlighed med alle englene. Han sætter sig på sin herligheds trone og holder dom. Det er en åbenbaring af det, der skal ske til allersidst. Teksten kaldes derfor apokalyptisk, fordi apokalypse betyder åbenbaring. En apokalypse åbenbarer det, der ellers er skjult. Den afslører, hvem der frelses, og hvem der fortabes, og hvorfor. På den måde handler teksten om fremtiden. Men den handler også om nutiden. Tekstens egentlige åbenbaring er afsløringen af tilværelsens inderste mening. Det er den, der bliver afsløret til alles overraskelse, for ingen af personerne i teksten er klar over, hvad de har deltaget i. De retfærdige er lige så forbløffede som de uretfærdige. Ingen af dem kendte virkeligheden. De vidste ikke, hvad de i virkeligheden gjorde. Virkeligheden viste sig at være anderledes, end de troede, da den blev afsløret. På den måde handler teksten om nutiden. Det er det afgørende. Virkeligheden var tilsøret,

nu bliver det afsløret, hvad virkeligheden i virkeligheden er.

Henrik Ibsens store drama ”En Folkefjende” handler også om virkeligheden. Lægen Stockmann har gjort en opdagelse. Han har fundet ud af, at vandet i byens populære kurbad i virkeligheden er forurenat og kan medføre sygdomme. Helt sikker er han, da de positive prøver kommer tilbage fra universitetet. Nu er der blot at afsløre det for byens magthavende politikere og ansvarlige embedsmænd, så badegæsterne kan reddes. For tænk, hvilken skandale det ville være, hvis turisterne blev syge af vandet. Man kan lige forestille sig, hvordan det ville blive udstillet i pressen, at kvalitetssikringen svigtede, og sikkerheden var i fare. Byen ville blive lagt for had. Godt, at jeg opdagede risikoen, tænker Stockmann og forestiller sig, at han vil blive hædret på rådhuset. Måske vil man opsætte en statue af ham på byens torv. Sådan går det bare ikke. Politikerne er ikke interesseret i, at byens største turistattraktion udgør en sundhedsrisiko. Og bryder

sig ikke om de udgifter, der vil være forbundet med at rette op på vandkvaliteten. Embedsmændene holder ikke af at høre, at der har været problemer med tilsynet. De har slet ikke ressourcer til at skulle ændre sagsgangene. Byens erhvervsfolk er heller ikke begejstrede ved tanken om, at den store arbejdsplads skal lukke. Så ingen tror rigtigt på, at der er noget i vejen. Der er jo heller ingen gæster, der har klaget. Stockmann kan ikke komme igennem. Uanset hvad han gør, møder han modstand og afvisning. Og jo mere han forsøger, jo mere bliver det for borgerne klart, at han ikke vil byen det godt. Han vil tage deres arbejde fra dem, lukke deres indtægtskilde og skræmme turisterne væk. Det vil udløse fattigdom og armod, ulykke og elendighed i byen. Stockmann bringer faktisk byens velstand i fare. Han er ikke bare en fanatisk vandmiljøtrosse. Han er i virkeligheden farlig for samfundet, mener de. Han er en fjende af folket, en folkefjende. Han fordrives fra byen; der rejses en skamstøtte over ham på torvet. Stockmann *har* ret, men han kan ikke *få* ret, og så betyder det intet, at han *har* ret. Han havde nok haft brug for en personlig rådgiver af den slags, man har på Christiansborg. De er sat i verden for at hjælpe politikerne med at få deres budskab igennem. De ville aldrig begå den fejltagelse, som Stockmann begik, blot at sige sandheden. Enhver politisk rådgiver ville vide, at det aldrig kunne gå. Man bliver nødt til at tage hensyn til de grupper, man vil overbevise. Man må vurdere deres interesser og tilpasse sit budskab efter det. Det er vigtigt, at der er en fortælling, som modtagerne kan knytte til an for at kunne modtage budskabet. Stockmann skulle nok ikke have sagt, at vandet er forurenede og farligt. Men han kunne måske gøre sig til talsmand for en grøn omstilling af kurbadet, som ville give byen en bæredygtig profil og fremtidssikre dens velfærd. Det er nemlig ikke vigtigt at tale sandt og *have* ret. I virkeligheden er det vigtigt at *få* ret.

Hver uge kan man høre de politiske begivenheder kommenteret af politiske eksperter, der ikke interesserer sig for, hvad politikken handler om, men hvordan den fremføres. Om det politikerne siger, bliver sagt på de rigtige tidspunkter og af de rigtige personer. Om en given politiker udnytter modpartens svagheder tilstrækkeligt og beskytter sine egne flanker. Om formuleringerne falder på en måde, så vælgerne – et flertal af dem – vil støtte budskabet. Indholdet får ingen plads i de skarpsindige analyser, for det handler om politik, vil eksperterne sige. Og politik handler om at *få* ret. Om man *har* ret eller ej er underordnet.

Måske er det mere end underordnet. For i virkeligheden er det den, der *får* ret, der *har* ret. Uanset hvor meget der Stockmann *har*, *får* det ingen betydning. Tværtimod. Det, der får betydning, er opfattelsen af ham. Hans synspunkter anses for rabiater og forstås som samfundsskadelige. Han *betragtes* og behandles som en folkefjende, og så *er* han en folkefjende. For det er lykkedes hans modstandere at overbevise alle. Nok kan man sige, at han i virkeligheden ikke er folkefjende, for i virkeligheden har han ret. Men den virkelighed lever ingen i. I den virkelighed, der gælder i byen, er Stockmann folkefjende. For i den virkelige virkelighed er det argumenterne, der tæller. Og argumenter er ikke sandhed. Argumenter er det, der overbeviser. Så når argumenter overbeviser os om, hvordan virkeligheden er, så er virkeligheden sådan.

Til sidst i Ibsens stykke kan Stockmann ikke holde det ud. Han bliver radikaliseret og vil skabe sit eget samfund, fri for den udgave af virkeligheden, som findes i det øvrige samfund. I hans virkelighed skal sandheden herske. Men et sådant parallelsamfund mødes naturligvis af foragt og latterliggørelse fra resten af verden, som er enige om, at han befinder sig helt uden for virkeligheden.

De politiske kommentatorer har forstået

sammenhængen og man forstår deres fascination af det politiske spil. Politik handler ikke om virkeligheden; den skaber virkeligheden ved at overbevise om virkeligheden. For i den virkelighed udgøres sandt og falsk, rigtigt og forkert af det, vi er overbevist om. Selv når virkeligheden nærmest bliver paradoksal. Fx når alle er enige om, at hensynet til menneskerettigheder i virkeligheden er vigtigere end fodbold, selv om fodbold faktisk overtrumfer alle hensyn. Eller når vi alle er overbevist om, at vi lever i frihed, selv om de fleste af os oplever at blive aflyttet af vores mobiltelefoner og overvåget af vores computere, så store firmaer kan målrette reklamer til os. For nu slet ikke at tale om, hvordan man på et personligt plan kan opfatte sig som både generøs og kærlig, med de rette prioriteter og hjertet på rette sted. Endda kan man lykkes med at overbevise sine omgivelser om, at man faktisk er sympatisk, uanset at man selv kommer først i prioriteringerne og generøsiteten hurtigt finder en grænse. Men det har ingen betydning, vil de politiske kommentatorer sige. Når du og andre er overbevist om, at du er et godt menneske, så er du det – i virkeligheden.

Den virkelighed afsløres af dommen. Jesu forkyndelse af en afgørende endelig dom, der sætter skel mellem får og bukke, og giver gruppen til højre hans faders rige, men sender gruppen til venstre til evig straf. Den dom bryder gennem den virkelighed, som skabes af vores egne overbevisninger. Jesu åbenbaring afslører, at der er en virkelighed, der er uafhængig af vores forestillinger. Hans dom er en virkelighed, der kommer til os. Den er her ikke, for den ligger i fremtiden, men den bestemmer virkeligheden i nutiden. I den virkelighed er det ikke overbevisende argumenter og tiltalende fortællinger, der skaber virkeligheden og definerer rigtigt og forkert. I den virkelighed er der sandt og falsk, godt og ondt uafhængigt af os og

vores overbevisning, for det kommer til os i mødet med den anden, der har behov for os. Det er afsløringen og åbenbaringen, at virkeligheden får værdi, når vi er stillet over for en af de mindste, som har behov for os. Herfra opstår en virkelig virkelighed, som man må forholde sig til. I det forhold kan man handle rigtigt eller forkert. Det er dommen, at der i virkeligheden findes godt og ondt, sandt og falsk.

Forkyndelsen af den dom betyder, at man ikke kan kalde sig gæstfri og afvise den, der mangler husly; man kan ikke mene, at man er hjælpsom, hvis man ikke kommer nødstedte til hjælp; man kan ikke tro, at man er generøs, hvis man ikke deler ud af sit overskud. For virkeligheden i lys af Jesu domsforkyndelse er ikke hvad som helst. Den er ikke et resultat af kampagner eller kommunikationsstrategier. Virkeligheden er noget bestemt, for i virkeligheden er det Kristus, vi møder i vor nødstedte næste.

Derfor fælder Jesus dom. Derfor skiller han fårene fra bukkene. For at vi kan vide, at det i virkeligheden er godt at tage sig af den, der har behov for hjælp, uanset at man kan konstruere versioner af virkeligheden, hvor det ikke kan betale sig eller ikke er nødvendigt eller endda er risikabelt. Og det er ondt ikke at hjælpe, hvor det er nødvendigt, uanset at en passende fortælling kan overbevise om, at det er det fornuftige at gøre. Jesus fælder dom og afslører, at der i virkeligheden er forskel på rigtigt og forkert, godt og ondt, sandt og falsk. De retfærdige kender den virkelighed og lever i den, som det er bestemt for dem, siden verden blev grundlagt; de uretfærdige vil ikke vide af den og lever i deres egen virkelighed, hvor det ikke er godt at hjælpe den nødstedte og ikke rigtigt at tage sig af den svage. Den virkelighed er bestemt for Djævelen og hans engle. De uretfærdiges virkelighed er ond og falsk. De retfærdiges virkelighed er god og sand. Det er Jesu dom.

DDS 732 – 289 – 332 --- 263 – 662 – 431

Jørgen Schulz' påskeprædiken

Som præst i Københavns og Vartov Valgmenighed træder man ind i en frygtindgydende række af afholdte præster og velrenommerede prædikanter. Mange af dem lærer man hurtigt at kende. Nogle få møder man personligt; de fleste kender man gennem de spor, som de har efterladt.

Jørgen Schulz (1918-1990) var præst ved Vartov Kirke 1967-79. Det første spor af ham stødte jeg på i et skab i præsteboligens loftrum. Der stod et glas jordbærsyltetøj fra 1977, som fru Schulz må have lavet. Jeg har efterladt det til min efterfølger. For jeg håber, at det vil gå for vedkommende, som det er gået for mig: Jørgen Schulz er blevet en levende person i min bevidsthed. Det skyldes ikke blot bemeldte syltetøj og heller ikke alene hans portræt i konfirmandstuen. Årsagen er først og fremmest, at hans minde lever i menigheden, og at han udgav to prædikensamlinger med i alt 44 prædikener fra Vartov Kirke. I øvrigt har begge bøger omslag af sønnen Peter Schulz.

I forbindelse med en bisættelse af en af Schulz' gamle bekendte lånte familien mig de to bind prædikener. Schulz havde i sin tid foræret dem til afdøde. Jeg læste først lidt tilfældigt i dem, men blev øjeblikkeligt slået af prædikenernes tone. Så læste jeg dem indgående og blev fascineret for ikke at sige chokeret over deres radikalitet. Jeg vidste godt, hvilken teologi der gjorde sig gældende i tresserne og halvfjerdserne, da Schulz prædikede. Jeg havde også et ret godt indblik i, hvem han kunne være blevet undervist af under sit teologistudium, og hvilke metoder han måtte have tilegnet sig. Men jeg havde aldrig oplevet dem omsat i vedkommende forkyndelse, som de bliver hos Schulz. Det var både imponerende og inspirerende. Ikke mindst fordi prædikenerne tvang mig til at tænke over mine egne prædikener på en anden måde.

Schulz var på sin egen måde barn af den dialektiske teologi eller eksistensteologien, som havde en særlig variant i det danske Tidehverv. En bibelvidenskabelig gren af den retning dyrkede det såkaldte afmytologiseringsprojekt. Ideen var, at de bibelske skrifter er formuleret inden for et mytologisk forestillingsunivers, hvor der findes himmel og helvede; dæmoner og engle; frelse og fortabelse; hvor dommedag kommer og paradiset oprettes; hvor der kan udføres mirakler og døde opvækkes. Altså alt det i Bibelen man gerne betegner som overnaturligt. Men pointen er, at denne mytologi dækker over almenmenneskelige forhold. I en moderne tid vil man ikke bruge et mytologisk sprog om dem, men formulere sig i nutidigt filosofisk sprog. Fx lover Jesus i Det Nye Testamente, at de troende skal få evigt liv. Men det er mytologi ifølge disse teologer. Forestillingen om evigt liv må afmytologiseres, hvis den skal give mening i den moderne verden. Evigt liv betyder nemlig ikke et altid vedvarende liv, men et sandt liv. Dvs. et menneskeliv, som den enkelte personligt tager ansvar for og lever forpligtet over for sin næste og i bevidsthed om døden.

Det vidste jeg. Men jeg har aldrig set det fremstillet så konsekvent og kompromisløst som i Schulz' påskeprædiken i 1973. Han siger om Jesus: "Han overvandt døden på den måde, at vi alle stadig skal dø. Så sejren over døden ændrede ikke noget i, at død stadig er gældende lov. Den besejres ikke ved, at den forsvinder, men ved at man dør den." Overvindelsen af døden er at tage den på sig og dø den, ligesom Jesus gjorde. Her er der ikke en rest mytologi tilbage. Selv opstandelsen er afmytologiseret. Opstandelse er at overtage døden som udførelse af Guds vilje. Men det er selvfølgelig kun den ene side, siger Schulz.

Den anden side er kærligheden, der ikke vil acceptere dødens grænse, men overskride den. Den udtrykker Jesus i løftet: ”Jeg skal se jer igen.” Schulz udlægger det: ”Og det er sejren. Jeg skal se jer igen. Alt skal på ny blive godt. Grænsen er ikke evig, og det er at svigte et menneskes kald til at være menneskelig bare at afskrive det, man elsker. Dét er menneskelighedens sejr over døden: Jeg skal se jer igen!” Men i Schulz’ forståelse er dette helt uden mytologi. Derfor vedbliver døden at være en grænse i livet, som kun overvindes i troen og håbet. Schulz kan derfor konkludere, at Jesus overvandt døden ”ved at dø som udførelsen af Guds vilje – og ved at bevare sit liv i håbet.” Opstandelsen er helt fraværende fra Schulz’ påskeprædiken. Hvad der er tilbage, er kærlighedens bevarelse af livet i håbet.

En anden konsekvens af afmytologiseringen er, at talen om Jesus som Guds søn forstummer. Helt i overensstemmelse med sin tids teologer ser Schulz bort fra den teologiske tolkning af Jesus, som evangelierne er resultat af. At Jesus blev kaldt Guds søn, skyldes alene, at det er det ypperste udtryk for den beundring, man havde for ham. Jesus selv var et menneske, men et menneske, som levede det sande menneskeliv og derfor er billede på det sande menneskelige. Atter forholder Schulz sig helt konsekvent til dette. Hans forkyndelse er en forkyndelse af Jesus, som han mener, at han i virkeligheden var. Prædiken handler ikke om senere generationers forståelse af Jesus, som den findes i evangelierne. Den handler om Jesus selv, der er det sande menneske, og derfor viser, hvad ethvert menneske i sandhed er. Tilsvarende Jesu forkyndelse. Den angår ifølge Schulz livet, som vi lever det nu og ikke et kommende hinsides paradisiske liv. Her adskiller Schulz sig ikke fra samtidige teologer. Det liv, som kristendommen forkynder er ikke et særligt liv, løsrevet fra livet i denne verden. Tværtimod er det netop det sande liv i denne verden. Men jeg tror, at

han overbyder de fleste i radikalitet, når han kan sige, at Gud overhovedet er uadskillelig fra det liv, som kommer til os i og med tilværelsen med andre og tilværelsen med alle de gøremål, som vores liv bruges op i. Derfor er det kristne liv det sande liv med hinanden i denne verden.

Når man selv er prædikant, er det udfordrende at læse Schulz’ prædikener. For den konsekvente gennemtænkning, den kompromisløse gennemførelse og den krystallklare formulering af en teologisk position er forbilledlig. Samtidig er bestræbelsen på at gøre evangeliet i denne fortolkning relevant for det aktuelle dagligliv efterstræbelsesværdig. Prædikenernes radikalitet tvinger en til at gøre sig sin egen position bevidst. For mit eget vedkommende savner jeg det, som er mytologiens grundlæggende bidrag, nemlig et blik på vores liv udefra. Ved at fastholde en mytologisk position uden for denne verden, kan der nemlig anlægges et perspektiv på vores tilværelse, der er i stand til at modsige den menneskelige tilværelse. For mig at se er det nødvendigt, hvis man skal videreføre Schulz’ forkyndelsessigte og gøre evangeliet gældende i dagliglivet på en radikal måde.

Jesper Tang Nielsen

Orgelreovering i Vartov Kirke

I januar 2022 skal Vartov Kirkes orgel færdig-reoveres. Det tager 3 uger, og Vartov Valgmenighed låner derfor Immanuelskirken til gudstjenesten d. 9. januar. Gudstjenesterne 2., 9. og 16. januar vil blive holdt i Immanuelskirken, og der bliver ingen søndag i januar med to gudstjenester. Tak til Københavns Valgmenighed for udlån af kirken. 23. januar kan vi igen mødes i Vartov kirke til et velklingende orgel. Marianne Knudsen

Studiekreds om Paulus og identitet

Vinterens studiekreds handler om apostlen Paulus og hans breve. Vi læser brevene og diskuterer dem i forhold til Troels Engberg-Pedersens bog *Paulus om identitet. Hvordan er apostlen Paulus relevant for os i dag?* (Gyldendal 2020). Vi mødes i præsteboligen følgende torsdage kl. 15.30-17.00: 3. februar; 10. februar; 17. februar; 3. marts. Man bedes tilmelde sig på jtn@kvvv.dk senest d. 1. februar.

Sangaften med foredrag om den nye Højskolesangbog

Menighedsrådet d. 7. februar kl. 19.30 byder på fællessang og foredrag om højskolesangen i Danmark. Særligt fokus vil være på 19. udgave af Højskolesangbogen, der udkom i efteråret 2020. Tidligere højskolelærer og cand. mag i musikvidenskab Thomas Mulvad fortæller om sangbogsudvalgets arbejde med på samme tid at bevare og forny en levende sangtradition. Vi skal lære og synge nogle af de nye sange i bogen, der flugter med verden af 2021 og de toemaer, der optager os i dag, eksempelvis: Køn, klima og kulturel diversitet. Efter en kaffepause synger vi videre fra Højskolesangbogen med ønsker fra salen.

Paulus om identitet

Paulus er i de sidste årtier blevet opdaget af europæiske filosoffer, som synes, de kan bruge ham i en helt nutidig politisk sammenhæng. Samtidig er forståelsen af ham undergået en fuldstændig forandring blandt teologiske eksperter, ikke mindst jødiske forskere. Troels Engberg-Pedersen fortæller på menighedsrådet den 7. marts kl. 19.30 - i forlængelse af sin bog, *Paulus om identitet* (Gyldendal 2020) - om disse udviklinger og giver derpå sit eget bud på, hvordan Paulus på ny er blevet både politisk og teologisk relevant. Hvad det handler om, er dette: Kan Paulus bidrage til at løse spændingen i moderne demokratier mellem national identitet og identitetspolitik? Og hvordan kan kristendommen være forankret i en apostel, der var og blev jøde? Mødet afholdes i menigheds-salen i Vartov.

Forårskoncert

Organist Kristian Olesen fremfører Joh. Sebastian Bachs "Die Kunst der Fuge" ved en koncert *onsdag d. 28. april* i Vartov Kirke.

Påskelørdag

Der er en gammel tradition for at holde sig vågen med lovsang og bøn natten til påskedag. Den tradition vil vi ikke genoplive, men i stedet mødes ved en aftengudstjeneste *den 16. april kl. 17* i Vartov Kirke. Vi vil synge de salmerne til denne særlige dag og høre hele passionshistorien efter et af evangelierne. Vi håber, at dette nye initiativ kan blive en god del af påskefesten.

Vartov Valgmenighed skal finde ny forretningsfører

Vi har længe vidst, at Kurt Gotfredsen en dag ville ønske at gå på pension - og nu er tiden kommet til at se sig om efter en erstatning for den uerstattelige! I første omgang vil vi høre, om et regnskabskyndigt medlem af menigheden vil overveje at påtage sig opgaven. Kurt forestiller sig, at en ny ansættelse kunne ske pr. 1. oktober 2022 eller 1. oktober 2023, og har tilbudt at hjælpe til i halvåret oktober - april, så den nye bliver klædt godt på inden den endelige jobovertagelse. Evt. interesserede kan henvende sig til Kurt Gotfredsen (kurt@kvvv.dk - tel 31 95 63 72) for at høre om arbejdets omfang eller til formand Marianne Knudsen (mk@kvvv.dk - tel 60 76 81 18) vedr. ansættelsesvilkår. Marianne Knudsen

Menighedsrejse til Gotland

Vi arbejder videre med turen til Gotland, som bliver *12. - 18 september 2022* (mandag til søndag).

Turen foregår i bus, og vi besøger Kalmar på vejen til Gotland. Vi skal bo i Visby under hele opholdet, og tager busture rundt på øen. Det endelige program er ikke lagt endnu, men vil kunne ses på hjemmesiden www.kvvv.dk i løbet af foråret. Endelig tilmelding til turen og betaling af depositum bliver ligeledes i løbet af foråret, men allerede nu vil vi gerne have en tilkendegivelse af, om man ønsker at deltage i turen. Denne tilmelding er ikke bindende. Men det vil være godt at vide, hvor stor interessen for rejsen er. Så skriv en mail til mk@kvvv.dk med antal deltagere. Prisen kender vi ikke endnu, men den bliver ca. 10.000 kr., og der vil være enhedspris for alle. Der bliver arrangeret et menigheds møde i foråret med vores guide, Katrine Bjerregaard, som har et indgående kendskab til Gotland.

Rejseudvalget

Kalender

*Torsdage 3. februar, 10. februar, 17. februar,
3. marts kl. 15.30-17.00*

Studiekreds om Paulus og identitet i præsteboligen

Mandag 7. februar kl. 19.30

Menighedsmøde med tidligere højskolelærer og cand. mag i musikvidenskab Thomas Mulvad i menighedssalen

Mandag 7. marts kl. 19.30

Menighedsmøde med professor Troels Engberg-Pedersen i menighedssalen

Onsdag 28. april kl. 19.30

Koncert ved organist Kristian Olesen i Vartov Kirke

Adresser

Præst: Jesper Tang Nielsen

Løngangsstræde 24,2., 1468 København K, tlf. 24 94 26 28

c-mail: jtn@kvvv.dk - hjemmeside: www.kvvv.dk

Københavns Valgmenighed

Formand:

Klaus Skovsted

Valdemars Allé 30, 2860 Søborg

Tlf: 51 40 96 20

Forretningsfører:

Ejvind Lynning

Maglestien 10, 2860 Søborg

Tlf.: 39 69 82 53 / 23 96 86 24

Bank: 2191 - 6897622120

Kirketjener:

Margrethe Tougaard Møller

Krogerupgade 55, 1.th, c/o Mikkel Jensen,

2200 København N

Tlf. 22 95 49 75

Organist:

Kristian Olesen

Stationsvej 1a, 4320 Lejre

Tlf. 20 76 07 32

Vartov Valgmenighed

Formand:

Marianne Knudsen

Nordre Fasanvej 92, st.th., 2000 Frederiksberg

Tlf. 60 76 81 18

Forretningsfører:

Kurt Gotfredsen

Opnæsgård 57, 1. th., 2970 Hørsholm

Tlf. 31 95 63 72

Bank: 6194 - 4170277452

Kirketjener:

Agnete Veit

Store Kannikestræde 9, 1169 København K

Tlf.: 40 38 55 44

Organist:

Kristian Olesen

Stationsvej 1a, 4320 Lejre

Tlf. 20 76 07 32

Valgmenighedernes hjemmeside er www.kvvv.dk

Bladets redaktion:

Jesper Tang Nielsen (ansvarshavende), Lilly Wiberg, Gudrun Haastrup

Forsidevignet: Peter Hentze

Afsender:

Københavns og Vartov
Valgmenigheder
Longangstræde 24, 2.
1468 København K

Gudstjenester i Vartov Kirke og Immanuelskirken*

Hvor ikke andet er anført, varetages gudstjenesten af Jesper Tang Nielsen.

24. december (Juleaften)

Immanuelskirken kl. 13.30
Vartov Kirke kl. 15.00

25. december (Juledag)

Immanuelskirken kl. 10.00

26. december (2. juledag)

Vartov Kirke kl. 10.00

1. januar (Nytårsdag)

Vartov Kirke kl. 16.00

2. januar (Helligtrekongers søndag)

Immanuelskirken kl. 10.00

9. januar (1. søndag efter helligtrekonger)

Immanuelskirken kl. 10.00

16. januar (2. søndag efter helligtrekonger)

Immanuelskirken kl. 10.00

23. januar (3. søndag efter helligtrekonger)

Vartov Kirke kl. 10.00

30. januar (4. søndag efter helligtrekonger)

Immanuelskirken kl. 10.00

6. februar

(Sidste søndag efter helligtrekonger)

Vartov kirke kl. 10.00

13. februar (Søndag septuagesima)

Vartov Kirke kl. 10.00

Immanuelskirken kl. 16.00

20. februar (Søndag seksagesima)

Vartov Kirke kl. 10.00

27. februar (Fastelavns søndag)

Immanuelskirken kl. 10.00
Ved Doris Ottesen

6. marts (1. søndag i fasten)

Vartov Kirke kl. 10.00

13. marts (2. søndag i fasten)

Immanuelskirken kl. 10.00

Vartov Kirke kl. 16.00

20. marts (3. søndag i fasten)

Vartov Kirke kl. 10.00

27. marts (Midfaste søndag)

Immanuelskirken kl. 10.00

Sommertid

3. april (Mariæ bebudelses dag)

Vartov Kirke kl. 10.00

10. april (Palmesøndag)

Vartov Kirke kl. 10.00

Immanuelskirken kl. 16.00

14. april (Skærtorsdag)

Immanuelskirken kl. 10.00

15. april (Langfredag)

Vartov Kirke kl. 10.00

16. april (Påskelørdag)

Vartov Kirke kl. 17.00

17. april (Påskedag)

Immanuelskirken kl. 10.00

18. april (2. påskedag)

Vartov Kirke kl. 10.00

*Immanuelskirken ligger på Forhåbningsholms Allé 20, Frederiksberg.